

RAUS MIT STRAUSS!

אך הדין הגמור נכון: זוהי חבלה זדונית בהבראת גרמניה, סטירת לחי פומבית לכל היסודות הגרמניים המנסים לחתום מלחמה נואשת בניצני הרייך הרביעי.

עבור שרות כזה מוכן הר אדוני אר לשלם. והעסקן הקטן במשרד הבטחון מוכן להגיש את השרות, בשם שישה מיליוני הטבוהים. ורק דבר אחד יכול להפך קנוניה זו, לטובת גרמניה, לטובת האנושות, לטובת ישראל — התקוממות של המוני המדינה הזו, בעלי הבית הזה, נגד האורח הבזוי, התקוממות שתהדהד בעולם, שי תהפוך סנסציה סביב כדור-הארץ, שתעיד כשישה מיליון עדים: עם ישראל אינו מעניק לו תעודת הכשר!

ר יש לטפל במוזמן, אם יש שמץ של כבוד-עצמי בלבנו. איך יש לטפל במוזמן?

כבר אמרנו: לא להינם הלך העורב אצל הזרזר.

גם איש כמו שיעון פרס לא היה מעלה על דעתו להשתתף בקנוניה מלוכלכת כזאת, לולא הרגיש בלבו זיקה סמויה לאיש, ידי דות אישית שמקורה בזהות האופי, ההשקפות והשאיפות.

ואכן, היכן נמצא זוג מתאים יותר מאשר המיליטריסט הגרמני והבטחוניסט הישראלי — מלחכי הפנינה של שני וקנים? שניהם קארייריסטים חסרי-מעצורים, שהמרו על קלף המלחמה. שניהם חובבים מושבעים של עיסוקיושן. שניהם רודנים פוטנציאליים, הבנים לחריות האזרחיות, והמהגלים מלחמות בשבועונים מסויימים.

שמעון שטראוס ופראנק-יוזף פרס, הנאהבים והנעוימים, זוג מן השמיים.

עומת רקע אמיתי זה של אחנת' רודנים, מחוורים כל התירוצים המגוממים, האחיליים, הערמומיים-בכיול.

אין רוכשים את לב גרמניה על-ידי כך שמעלים על נס את העסקן השנוא ביותר בה. אין רוכשים את לב מפלגת-השלטון על-ידי כך שעוורים לקאנצלר שוקע לסלס את בחירי-המפלגה. אין מחזקים את מעמדה של ישראל בזירה הבינלאומית על-ידי רימום אדם שהשתתף בממשלה המטרבת עד היום לקשור יחסים דיפלומטיים עם ישראל.

אך אפילו היינו מקבלים לרגע, ברצינות את הטענות הרישמיות של פרס ושות' — לא היה הדבר מצדיק את הקנוניה. להיפך: התירוץ הרישמי, יותר מכל טענה אחרת, מבהיר בצורה מבהילה את הסכנה לבטחון המדינה הטמונה בגישה הבטחוניסטית.

הטענה הרישמית היא: שטראוס עורב עבר, ויכול לעזור בעתיד, לחימוש המדינה בשטח מכריע. על כן חיוני ביקורו לבטחון המדינה — והרי הבטחון חשוב מכל ה"סטטימנטים."

האמנם? האין זו אשליה מנוונת, קטלנית, מזועזעת בכסילותה?

האמנם כדאי לרכוש נשק על-ידי קנוניה המכניסה למדינה דימוראליזציה מוחלטת, המשפילה את כבודה בעיני עצמה, הממאסה את המלצה על אזרחיה ההגונים?

הנשק הטוב ביותר בעולם אינו שווה מאומה, אם אינו נמצא בידו אזרחים זקופי-ראש, הגאים במדינתם, המוכנים למות למענה.

זהו הנימוק המכריע. פעם קראו בני ארצו ודורו של שטראוס:

"JUDEN RAUS!"

בטחון המדינה וגאחת בניה מחייבת כינקרא היום לעומתו:

"RAUS MIT STRAUSS!"

לפתע נתגלה שטראוס בכל מערומיו — רודן ניאור-נאצי השואף לדיקטטורה חדשה. ואז קרה הפלא: **המוני גרמניה התקוממו בעוד מועד, כפי שלא התקוממו נגד היטלר הצעיר.**

הממשלה נפלה, הצעירות נודעה, הפגנות סערו ברחובות — וגם עקשן סגילי כמו אדנואר לא יכול להחזיקו. הוא סולק.

לוק זה היווה נקודת-מיפנה בתולדות גרמניה החדשה. בפעם הראשונה נתעוררה בעולם התקרה, כי אמנם קמה "גרמניה חדשה", "גרמניה אחרת" — זו שסילקה את שטראוס. הסילוק היה את הסיום האמיתי של תקופת אדנואר — למרות שהזקן נאחו עדיין בקרני המזבח.

האחירה טוהרה, במידת-מה. הנאצים והמיליטריסטים, גיבורי המלחמה הבאה, נדחקו זמנית לפינה. מנייתיה של המפלגה הסוציאל-דמוקרטית, היחידה בגרמניה הטהורה מן הכתם הנאצי, עלו עד כדי כך שנצחונה בבחירות הבאות ניראה כמעט ודאי.

גם במפלגתו של אדנואר עצמו חלה תמורה יסודית. הזקן הכורה, ממש כמות, להרדיע סופת על הסתלקותו בסתיו הקרוב. למרות שהתנגד לכך בשצף קצף, בכל ה"אמצעים, מונה כיוורו שר-הכלכלה לודוויג ארהארט, הרחוק מכל הרפתקנות.

ועתה העולם — עזרו לנו במחקר האטומי. **מיסחר קר. לכל דבר יש מחיר.** יש למסחר זה הגיון משלו, האומר: ככל שהגרמני שחוד יותר בנאציזם, ככל שעברו מפוקפק יותר, ככל שמגמותיו מב"עיתות ביותר — כן גדל הצורך שלו ב"תעודת-הכשר ישראלית."

משמע: ככל שהגרמני מלוכלך יותר, הוא מוכן לשלם יותר לממשלתו. **משמע: הגרמנים המלוכלכים ביותר לממשלת ישראל.**

אך העיסקה החדשה, המבוצעת ברגע זה בשמנו ובביתנו, עולה על כל קודמותיה. היא צינית ומבחילה ביותר. פרס שטראוס אינו מעוניין לראות את פסל תל-חי ואת עמודי-שלמה. אילו רצה בכך, יוכלו לשלוח לו גליונות מצויירות.

הר שטראוס יודע כי אינו רצוי כאן, והר פרס יודע זאת. לשניהם אין כל אשליות. הם החליטו לבצע את הדבר בכל זאת, מפני שהוא דרוש למטרה מסויימת, ומישהו מוכן לשלם.

איו מטרה?

מטרה זאת: להעלות את הר שטראוס על כסיה-הממשלה בגרמני

האם יתהוה בנו בביתנו כאילו היינו דיירי-מישנה עלובים, תלויים בחסדו של בעל-בית כנליו ובגו הפירחה?

אכן, זהו הצד המחמיר ביותר בהזמנה זו. משתקף הצד המחמיר ביותר בהזמנה הוא לבדו בעל-הבית, שהמדינה כולה היא אחוזתו, וכי אנו, כל שני המיליונים, הננו אספסוף מיקרי שאין צורך לשאלו, או אף להתחשב ברגשותיו.

כפרשת סובלן גירשו מכותנו כי כוח אדם נרדף, שרצינו להעניק לו זכות-מיקלט אנושית. כפרשת שטראוס מכניסים לביתנו ככוח אדם המעורר בנו גועלי-נפש.

זמרים לנו: האיש הזה הוא "ידיד ישראל". הוא עזר לנו בשטחים גלויים וסמויים. אנו חבים לו חוב מוסרי.

שלא יצחקו אותנו! יחסי ממשלתנו עם ממשלת אדנואר מבוססים על עיסקה צינית — אולי הצינית ביותר מאז הציע אדולף אייכמן (האורח הגרמני החשוב ביותר במדינה, עד בואו של שטראוס) ליולאל בראנד את העיסקה של "סחורות תמורת דם".

קיבלנו כסף. קיבלנו עזרה. מכריזו תעודות-הכשר.

מכרנו תעודות בלתי-כתובות, בהן נאמר: "לכל מאן דבעי — אנחנו, מדינת היהודים, קורבנות הנאצים, ניצולי אושוויץ, סמל מדופלם של קידמה וטוצ'אליזם בעולם — מאשרים בזה כי מוכיז כבר איננו נאצי, אלא גרמני חדש בתכלית, וזכותו להתקבל בכל חברה הגונה של אנשי קידמה."

מכרנו תעודות אלה כסיטונות ובקמעונות, לכל המרבה במחיר, כשם שהכנסייה הקאתולית מכרה פעם מחילה מוחמאים.

מכרנו לאומה שטמה, למישר מסויים, לממשלה מסויימת, לאישים מסויימים. העסקות בוצעו בקורירות מיסחר, על פי הותחתיים סיטוני:

הגרמנים רצו לחזור למשפחת-העמים, כדי להיכנס לנאט"ו — הושג חוזה-השילומים. רצו להקים צבא חדש — קנו כמה עוזרים עלובים והזמינו מדים.

רצו בפגישה אדנואר-בן-גוריון, כדי ל"אפשר לקאנצלר מסתנצחון בארצות-הברית — הבטיחו מילחמה-ענק (אך לא קיימו). רצו להצטייד בנשק גרעיני למרות הזדע-

הוא הביא אשפה זו עד לסף הגשמתה — כאשר הגדיש שטראוס את הסאה. אחר-השבוועון המסיים בגרמניה גילה את שערוריות שחיתותו האישית, אירגן שטראוס את המיבצע השפל לחיסולו.

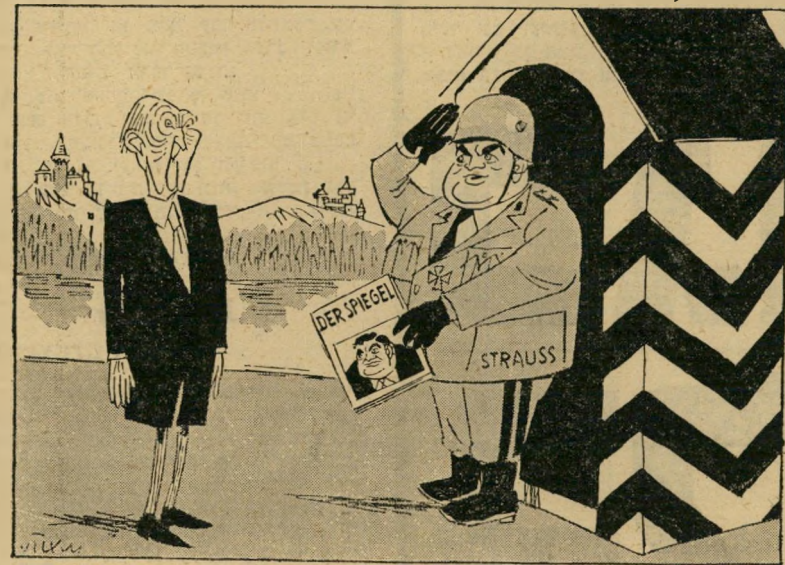
הוא הביא אשפה זו עד לסף הגשמתה — כאשר הגדיש שטראוס את הסאה. אחר-השבוועון המסיים בגרמניה גילה את שערוריות שחיתותו האישית, אירגן שטראוס את המיבצע השפל לחיסולו.

הוא הביא אשפה זו עד לסף הגשמתה — כאשר הגדיש שטראוס את הסאה. אחר-השבוועון המסיים בגרמניה גילה את שערוריות שחיתותו האישית, אירגן שטראוס את המיבצע השפל לחיסולו.

הוא הביא אשפה זו עד לסף הגשמתה — כאשר הגדיש שטראוס את הסאה. אחר-השבוועון המסיים בגרמניה גילה את שערוריות שחיתותו האישית, אירגן שטראוס את המיבצע השפל לחיסולו.

הוא הביא אשפה זו עד לסף הגשמתה — כאשר הגדיש שטראוס את הסאה. אחר-השבוועון המסיים בגרמניה גילה את שערוריות שחיתותו האישית, אירגן שטראוס את המיבצע השפל לחיסולו.

הוא הביא אשפה זו עד לסף הגשמתה — כאשר הגדיש שטראוס את הסאה. אחר-השבוועון המסיים בגרמניה גילה את שערוריות שחיתותו האישית, אירגן שטראוס את המיבצע השפל לחיסולו.

שטראוס בעיני העולם (ויקי ב, איבנינג סטאנדרד, 15 נדון)

יה, למרות שהעם הגרמני בוחל בו, המזרח שונא אותו, המערב רוצה להיפטר ממנו.

העם הגרמני רואה בשטראוס נאצי. לא בשל העבר, אלא בגלל ההחיה. לא בשל שרותו כסגן בוורמאכט של הרייך השלישי, אלא בגלל מעשיו בעת היותו שר בממשלת הרפובליקה הפדרלית.

שטראוס הפך מנהיג המחנה הגדול ה"טוען (בשאי) כי איחוד גרמניה מחדש, והחזרת השטחים שסופחו לברית-המועצות, לפולין ולצ'כוסלובקיה, מצדיקים מלחמת-עולם חדשה. הוא חותר לחימושו האטומי של הצבא הגרמני, כדי שזה יוכל לפתוח על דעת עצמו במלחמה יוממה — מתוך חשבון כי המערב כולו יצטרך להצטרף למלחמה אחרי שפרצה.

אדנואר רצה כי איש זה יהיה יורשו. הוא הביא אשפה זו עד לסף הגשמתה — כאשר הגדיש שטראוס את הסאה. אחר-השבוועון המסיים בגרמניה גילה את שערוריות שחיתותו האישית, אירגן שטראוס את המיבצע השפל לחיסולו.

הוא הביא אשפה זו עד לסף הגשמתה — כאשר הגדיש שטראוס את הסאה. אחר-השבוועון המסיים בגרמניה גילה את שערוריות שחיתותו האישית, אירגן שטראוס את המיבצע השפל לחיסולו.

הוא הביא אשפה זו עד לסף הגשמתה — כאשר הגדיש שטראוס את הסאה. אחר-השבוועון המסיים בגרמניה גילה את שערוריות שחיתותו האישית, אירגן שטראוס את המיבצע השפל לחיסולו.

הוא הביא אשפה זו עד לסף הגשמתה — כאשר הגדיש שטראוס את הסאה. אחר-השבוועון המסיים בגרמניה גילה את שערוריות שחיתותו האישית, אירגן שטראוס את המיבצע השפל לחיסולו.

הוא הביא אשפה זו עד לסף הגשמתה — כאשר הגדיש שטראוס את הסאה. אחר-השבוועון המסיים בגרמניה גילה את שערוריות שחיתותו האישית, אירגן שטראוס את המיבצע השפל לחיסולו.

הוא הביא אשפה זו עד לסף הגשמתה — כאשר הגדיש שטראוס את הסאה. אחר-השבוועון המסיים בגרמניה גילה את שערוריות שחיתותו האישית, אירגן שטראוס את המיבצע השפל לחיסולו.